

Mesaj internațional

Există oare ceva ce e comun artiștilor din lumea întreagă? Oricât ar părea de uimitor, da. Fiecare, în felul său, caută să exprime un adevăr. Vreme îndelungată s-a crezut că, pentru a atinge acest adevăr, artistul trebuie să se întemeieze pe o singură tradiție, pe o singură cultură, să-și înfigă rădăcinile într-un singur sol. Dar în cursul a numeroase călătorii și cercetări, eu am ajuns la o altă concluzie. În multe țări din afara lumii occidentale, discuțiile mele cu oamenii de teatru ajungeau, inevitabil, la o problemă esențială: cum să reacționezi față de influențele și presiunile occidentale. Trebuie oare să imiți Occidentul? Trebuie să-ți regăsești propriile forme tradiționale, rădăcinile etnice? Trebuie să dispări într-o altă cultură sau să dispări într-a ta proprie? Personal, eu cred altceva. Cred că adevărul pe care-l putem atinge, adevărul care ne mîșcă, ne tulbură, se află nu în întoarcerea la tradiție, nici în căile și mijloacele stilistice folosite. Adevărul valabil este adevărul momentului. Atunci cînd se întrepătrund mai multe influențe, din aspectele lor convergente și din fricțiunile dintre ele se poate naște o nouă viziune, proaspătă și uluitoare.

Coliziunea particulelor creează iluminarea. În trecut, o bună trupă de teatru se alcătuiă pornind de la contrastul evident al tipurilor și vîrstelor, caracterelor aparținînd unei aceeași culturi; astăzi, putem să dăm acestor opoziții teatrale o viață mai puternică, făcînd apel la actori de origini cu totul diferite. Acest demers corespunde în egală măsură unei lumi în care publicul se constituie dintr-o contopire din ce în ce mai bogată a raselor și unde, chiar în sinul aceleiași culturi, fiecare individ e condiționat de un amestec din ce în ce mai larg de influențe globale. Cînd culturile se amestecă între ele pe scenă, publicul e chemat să asiste în același timp la adevăruri specifice și universale.

Institutul Internațional de Teatru și cu mine avem aceeași vîrstă teatrală. Amincîși am început îndată după ce lumea noastră a trecut prin pericolul de a fi distrusă de tentativa de a impune o singură cultură dominantă.

Munca de a uni și a informa oamenii de teatru, pe unii despre existența celorlalți, porcede de la aceeași concepție ca și misiunile UNESCO sau ale Națiunilor Unite. Poate că valoarea esențială a ITI, de-a lungul acestor 40 de ani, a constat în aceea că adevărul său ia ființă pornind de la toate interacțiunile și combinațiile pe care le-a făcut posibile între culturile lumii noastre.

Peter BROOK